Dissabte 8 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 11,27-33): En aquell temps, Jesús amb els seus deixebles se'n tornà de nou a Jerusalem, i tot passejant pel temple, se li acosten els grans sacerdots i els escribes i els ancians, i li deien: «Amb quina potestat fas aquestes coses? O, qui t'ha donat aquesta potestat per fer-les?». I Jesús els diu: «També jo us faré una pregunta; responeu-me i us diré amb quina potestat faig això: ¿El baptisme de Joan era del cel o dels homes? Responeu-me». Però ells reflexionaven dintre seu, dient: «Si diem: "Del cel", dirà: "Per què, doncs, no l'heu cregut?"; però si diem: "Dels homes..."». Temien el poble ja que tots tenien Joan veritablement per profeta. I responent, diuen a Jesús: «No ho sabem». I Jesús els diu: «Jo tampoc no us dic amb quina potestat faig això».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Amb quina potestat fas aquestes coses?»

Mn. Antoni BALLESTER i Díaz
(Camarasa, Lleida, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens demana que pensem amb quina intenció anem a veure Jesús. Hi ha qui hi va sense fe, sense reconèixer la seva autoritat: per això, «se li acosten els grans sacerdots i els escribes i els ancians, i li deien: 'Amb quina potestat fas aquestes coses? O, qui t'ha donat aquesta potestat per fer-les?'» (Mc 11,27-28).

Si no tractem Déu en l'oració, no tindrem fe. Però, com diu sant Gregori el Gran, «quan insistim en l'oració amb tota vehemència, Déu es deté en el nostre cor i recobrem la vista perduda». Si tenim bona disposició, malgrat que estiguem en un error, veient que l'altra persona té raó, acollirem les seves paraules. Si tenim bona intenció, tot i que arrosseguem el pes del pecat, quan fem oració, Déu ens farà comprendre la nostra misèria, per tal que ens reconciliem amb Ell, demanant perdó de tot cor i per mitjà del sagrament de la penitència.

La fe i l'oració van unides. Ens diu sant Agustí que, «si la fe falta, l'oració és inútil. Aleshores, quan preguem, creiem i preguem per tal que no ens manqui la fe. La fe produeix l'oració, i l'oració produeix al seu torn la fermesa de la fe». Si tenim bona intenció, i acudim a Jesús, descobrirem qui és i entendrem la seva paraula, quan ens pregunti: «El baptisme de Joan era del cel o dels homes?» (Mc 11,30). Per la fe,

sabem que era del cel, i que la seva autoritat li ve del seu Pare, que és Déu, i d'Ell mateix perquè és la segona Persona de la Santíssima Trinitat.

Perquè sabem que Jesús és l'únic salvador del món, ens adrecem a la seva Mare que també és Mare nostra, bo i desitjant acollir la paraula i la vida de Jesús, amb bona intenció i bona voluntat, per a tenir la pau i l'alegria dels fills de Déu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El Senyor no va fer res sense comptar amb el seu Pare; d'aquesta manera també vosaltres, no feu res sense comptar amb el vostre bisbe i amb els preveres, ni tracteu d'acolorir com a lloable alguna cosa que feu separadament» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «La doctrina de Jesús i les seves actuacions només són comprensibles partint del seu contacte immediat amb el Pare» (Benet XVI)

- «Si la Llei i el temple de Jerusalem van poder ser ocasió de 'contradicció' de part de Jesús per a les autoritats religioses d'Israel, va ser, tanmateix, la remissió dels pecats, obra divina per excel·lència, allò que va constituir la veritable pedra d'ensopec» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 587)